

Konrad Wolanin (1902—1979)

Конрад Воланин (1902—1979)

8 maja 1979 r. zmarł w wieku 77 lat mgr inż. Konrad Wolanin, emerytowany dyrektor Biura Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa.

Pogrzeb, w którym uczestniczyły delegacje leśników z całego kraju, odbył się 12 maja na Cmentarzu Komunalnym Powązkowskim w Warszawie.

Mgr inż. K. Wolanin urodził się 27 IV 1902 r. w Ostrołęce w rodzinie robotniczej. Po ukończeniu gimnazjum matematyczno-przyrodniczego im. Władysława Giżyckiego w Warszawie podejmuje w 1923 r. studia na Wydziale Leśnym SGGW, uzyskując w 1933 roku dyplom inżyniera leśnika. Ciężkie warunki rodzinne zmusiły Go do łączenia studiów z pracą zarobkową.

Pracę zawodową rozpoczął w 1925 r. jeszcze jako student w Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie na stanowisku miernika, a następnie taksatora. Po ukończeniu studiów w 1933 r. podejmuje pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży, zajmując kolejno stanowisko taksatora, referendarza i kierownika drużyny urzędzeniowej. W październiku 1938 r. przeniesiony został do Naczelnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie na stanowisko referendarza urządzania lasu, gdzie pracował do wybuchu wojny światowej.

W kampanii wrześniowej 1939 r. brał czynny udział w walkach z najeźdźcą hitlerowskim w stopniu podporucznika i aż do chwili dostania się do niewoli niemieckiej, tj. 6 X 1939 r. Do marca 1945 r., tj. do czasu wyzwolenia z niewoli przez I Armie Wojska Polskiego, przebywał w oflagach w Arnswalde i Grossborn. Po wyzwoleniu z niewoli wstępuje do I Armii Wojska Polskiego uczestnicząc w walkach o przełamanie wału

pomorskiego jako zastępcy, a później dowódca kompanii moździerzy. Po półtoramiesięcznym pobycie na froncie udzielono Mu kilkumiesięcznego urlopu dla poprawy niezadowolającego stanu zdrowotnego po przebytej niewoli.

Nie skorzystał jednak z przyznanego Mu urlopu zdrowotnego i natychmiast zgłasza się do pracy w nowo organizowanej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu. Początkowo zajmuje stanowisko kierownika Biura Produkcji Drewna, przemianowanego później na Biuro Zagospodarowania Lasu, natomiast w 1950 r. powierzono mu stanowisko zastępcy dyrektora Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu. W okresie pracy w DLP we Wrocławiu wniósł znaczący wkład w dzieło organizacji polskiej administracji leśnej na Ziemiach Odzyskanych i przygotowania kadr dla leśnictwa, w tym również dla potrzeb urządzania lasu, organizując kursy dla nadleśniczych, leśniczych i pracowników urządzania lasu.

Z Wrocławia zostaje w maju 1953 r. na własną prośbę przeniesiony do Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach na stanowisko starszego inspektora kontroli technicznej.

W czerwcu 1954 r. przyjmuje dzięki wszechstronnej i głębokiej wiedzy teoretycznej oraz wielkiemu doświadczeniu praktycznemu — pracę w Zakładzie Ekonomiki Leśnictwa Instytutu Badawczego Leśnictwa w charakterze samodzielnego pracownika nauki i rzeczoznawcy do spraw leśnych. Po dwuletniej pracy w Instytucie Badawczym Leśnictwa powierzono Mu w czerwcu 1956 r. stanowisko Naczelnika Wydziału Urządzania Lasu w Departamencie Zagospodarowania Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Z dniem 1 I 1957 r. powołany został na Naczelnego Inżyniera w Biurze Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa, a z dniem 15 III 1957 r. na stanowisko Dyrektora tegoż Biura. Na stanowisku dyrektora Biura Urządzania Lasu i Projektów Leśnictwa pracował do czasu przejścia na emeryturę, tj. do 31 V 1969 r. Kierując przez 12 lat tą jednostką wniósł duży osobisty wkład w dzieło:

— organizacyjnego umocnienia i rozbudowy BULiPL jako specjalistycznej jednostki usługowej na rzecz lasów, organizacji gospodarczej Lasów Państwowych,

— sporządzenia podkładów geodezyjnych dla wszystkich lasów pgl,
— objęcia wszystkich lasów pgl planami definitywnego urządzania lasu w okresie 1957—1967.

W wyniku tych prac rozpoznano stan i strukturę zapasu produkcyjnego i wynikające stąd możliwości użytkowania oraz potrzeby w zakresie infrastruktury technicznej i budownictwa.

Aktywnie uczestniczył w pracach PTL, zwłaszcza jako kierownik Oddziału PTL we Wrocławiu. Brał czynny udział w pracach SITLiD, gdzie pełnił między innymi funkcję Przewodniczącego Komisji Wydawniczej.

Za pracę zawodową i społeczną działalność odznaczony został m. in. Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W uznaniu Jego zasług jako żołnierza uhonorowany został: Krzyżem Walecznych, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Dyplomem Żołnierza Demokracji oraz Odznaką Grunwaldzką.

Odszedł na zawsze człowiek nieprzeciętnego charakteru, o ogromnej wiedzy teoretycznej i praktycznej, zwłaszcza w zakresie urządzania lasu oraz doskonały organizator.

W pamięci kolegów, współpracowników, wychowanków i znajomych pozostaje jako godny naśladowania wzór człowieka prawego, taktownego, koleżeńskiego i oddanego sprawie lasów polskich.

Cześć Jego pamięci!

Jerzy Smykała

„Sylwan” przyjemnym upominkiem za granicę, m. in. dla mieszkających tam rodaków. Pomyśl o tym. Warunki prenumeraty dla mieszkających za granicą na ostatniej stronie okładki.